

LA MULȚI ANI, TOVARĂȘI!

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XV, seria II-a nr. 3307

6 PAGINI — 20 BANI

Joi 31 decembrie 1959

SĂ TRĂIȚI!

Acad. Tudor Arghezi

Vreau să vă trimit o urare de Anul-nou. Ce să vă urez?
Frumoși sînteți, așeri sînteți, inteligenți sînteți, de floarea sănătății voastre
nici nu mă îndolesc; e în plină îmbobocire.
Să vă doresc hărnicie? O aveți. Cumînțențe, care-l înțelepciunea copiilor?
Cumînțența e a voastră! Jocuri aveți. Cîntece aveți. Mîscăți-vă mult, alergați
mult, vedeți cit mai multe frumuseți ale țării noastre. Codrii vă așteaptă, apele
murmură pentru voi, vîntul, dirijorul ecourilor din văle și cîmpile noastre, se o-
prește și vă așteaptă.
Pregătiți-vă să fiiți buni cîlditori, buni ingineri, buni arhitecți, buni me-
teri, buni cîrțari și buni cetățeni.
Să trăiți!

Ștefan Iureș

Cîntec de petrecere

Credeti voi că mi-e necaz
Dacă mă întrecuți?...
Clar de-ar fi așa, de azi
Cugetul mi-l curăți.

V-am fost meșter, v-am sălătat,
Și m-ați luat cu-necul.
Pai atunci de ce mi-l drag
Mie, tineretului?

Batăi vin de băleți!
Las'! Vă-nțore eu darul!
La n' turnați, măi, nu vedeți
Cum stă gal paharul?

Sus! Prieteni, eu închin
Pentru-izbinda noastră
Dar mai e-un pahar de vin
Care ne adastă.

Cestălalți l-o! Închina
— Cum se și cuvîns —
Și pentru izbinda mea
'N anul care vine.

Multe-nțreceri încă sînt
De aci înainte,
Doar la timp sînt cîrunt;
Inima-l fierbinte!

...Bun e vinul Aromat,
Străveziu și rece.
Nu-s cu vinul învîțat
Și nici a petrece.

Fost am tînăr doar și eu.
Dar cîram pe soate
La stăoin, de Anul Nou,
Vinuri și bucate.

Rele timpuri! Strimbe vremi!
Nalba le răsfete!...
Spuneți, pentru cin' să bem?
«Pentru tinerete!»

«Pentru meșteri tineri!»
«Pentru casa nouă!»
«Bem și pentru ochii-acei
Care ne plac nouă!»

«Pentru anul care vine!»
«Ba și pentru soare!»
«Măi băte, vezi că-nchin
Prea multe pahare...»

Cîntec să-nchinăm, băieți,
Cîntec frumuseții,
Minunatul nostru vîet,
Faurilor vîetii!

(Din volumul „Cuvînt despre tinerete”)

Hunedoara raportează partidului

Conferința orașenească de partid Hunedoara, care a avut loc în zilele de 26—27 decembrie a.c., a adresat C.C. al P.M.R., personal tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al P.M.R., o telegramă în care raportează că în anul care s-a scris a crescut rolul conducător și competența organizațiilor de partid în conducerea economiei, în lupta pentru traducerea în viață a mărețelor sarcini de construire a socialismului.

Ca urmare a activității entuziaste depuse de colectivele de muncă din orașul Hunedoara, sub conducerea organizațiilor de partid — se spune în telegramă — în acest an am reușit să dăm peste planul anual: 66.000 tone coș metalurgic, 30.000 tone fontă, 31.000 tone aglomerat, 52.000 tone oțel etc.

De asemenea, s-a îmbunătățit activitatea constructorilor hunedoreni și calitatea lucrărilor executate de ei. Față de angajamentul orașului nostru de a da economiei peste plan de 48.670.000 lei, raportăm că am realizat 75.900.000 lei.

Fiind conștienți de rolul ce l-au muncitorii hunedoreni în sprijinul producției de metal a patriei și în împlinirea mărețelor sarcini trasate de plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959, conferința orașenească de partid raportează că în anul care pe care l-am început, colectivele noastre de muncitori, ingineri și tehnicieni sînt hotărîte să-și mărească efortul în folosirea mai deplină a rezervei interne și, pe această bază, să dea peste sarcinile de plan: 17.000 tone coș, 11.000 tone fontă, 40.000 tone oțel Martin și electric, 10.000 tone blumuri, 15.000 tone țagă și laminate finite.

Conferința asigură Comitetul Central că se va face o cotitură în activitatea de construcții industriale scurtîndu-se simțitor durata de execuție, Astel, cuplorul Martin nr. 4, va fi terminat la 23 August 1960 (cu 63 de zile mai devreme decît termenul planificat); bateria de coș nr. 4 — la 1 decembrie 1960 (cu 30 zile înainte de termen); la două cuploare adînc de la bluming termenul de dare în folosință se va reduce cu 15 zile etc.

Productivitatea muncii va crește în 1960, peste sarcinile pla-

(Continuare în pag. 6-a)

Fotomontaj: A. CALISIRAT și P. PAVEL

VREDNICĂ DE IUBIRE, PATRIA NOASTRĂ

De mic copil îmi plăcea să
ascult pe învățate sumștel
ce se strecura, lenes, adormit-
tor. Din stupina noastră albă-
nele se întorceau toate în
coșurile lor, aduți cu înse-
rațel, și mă tot minunam ce
povești au să și spună de nu
mai adorm. Bănănim că și
șopales pe unde au zburat
fiocare peste zi.

Un zumbet asemănător am
auzit cu mulți ani mai tîrziu,
cînd predam și eu cîteva lec-
ții la școală. Apropiindu-mă
de sala de clasă micii elevi
își repetau lecția, ori vorbeau
în șoapte de încurire lor și
clasa se umplea de o fierbere
ușoară. Așteptam o vreme lîngă
ușa, înainte de a intra, și
simțeam cum mi se luminează
viața. Îmi aduceam aminte
de cînd eram și eu elev în
primii ani și îmi bătea în
urechi și rîntecul de seară al
albinelor din stupina noastră.

Mă gîndeam că fiecare școa-
lă, cu clasele ei, este ca o
stăpînă cu stîlucule pline de
albăne. Numai că albinela
aduc mierea în coșurile de pe
cîmp, iar elevii în școală a-
dună miera învățăturii din
cărți și din lecțiile profesoror-
ului și o duc cu ei acasă și în

I. Agirbiceanu

viață și o folosesc în toate lu-
crările lor, în munca lor.
Ce bine este de poporul
care are multe școli, în care
să poată învăța și să se poată
lumina toți și lui. Ce folositor
și bun lucru este să fie
într-o țară tot leul de școli,
și mic, și mijlocii, și mari, de
la școala elementară pînă la
universitate, de la școala de
meserii de tot leul pînă la
politehnică. Nu-i mai îndată
o școală medie teoretică decît
o școală de urzici; nu-i mai
mura lucru să ajungi un pro-
fesor, un medic sau un ingi-
ner, decît un bun meșter și
sau muncitor calificat. Oricum
școală ne înarmăm pentru
viață, pentru munca ce ne
așteaptă în lume, pentru ur-
zirea ei și pentru a o săvîrși
cît mai temeinic. Iar munca
creatoare, alături de hotărîrea
și furată de către trîntorii cu
putere este cel mai adînc și
proaspăt izvor de fericire, ea
singură ne face viața vrednică
de trăit. Azi, abia în regimul
democrației populare, țara
noastră s-a umplut și se
umple tot mai mult de toate
categoriile de școli și este o
mare mișcare sufletească
pentru noi toți să auzim
zumbetul lor. Acolo se pregă-

tesc cetățenii muncitori de
mine care vor face țara noas-
tră tot mai bogată și pe po-
porul nostru tot mai mul-
țumit.
Tineret al Republicii Popu-
lare Romîne! Bucură-te că
toate porțile muncii îți sînt
deschise, în mîsură neajunsă
pînă acum. Învăț cu dragoste
și temeinic, conștient că
pentru ce carieră vrei să te
pregătești. Să știi că de leul
muncii tale atîrnă nu numai
fericirea ta în viață ci și a
poporului întreg al țării care țara
noastră. Fii harnic, de copil, de
tînăr, pentru a te abîntui cu
hărnicia pentru toată viața.
Să știi că raul muncii tale
nu va mai fi eulos, ca odinio-
ară, de omul care stătea cu
brațele încrucișate în lenesie.
El va fi al tău și toto-
dată va fi pentru clădirea
tot mai frumoasă a întregii
fări socialiste, pentru bună-
starea tot mai mare a po-
porului. Nu lăsa vreme ur-
tului și plietelii, ci te alun-
gă prin munca creatoare, sau
prin distracțiile curate, o-
ferite de mijloacele de cultura-
lizare: cartea, biblioteca, con-
certele, expozițiile, creațiile
artistice! Citește, cunoaște și
studiază temeinic — în orice

școală ai urma — istoria patriei
în tot timpul tău liber,
pentru ca să cunoști cit au
trebut să știi și să lupți
părinții și străbunii tăi
pentru ca tu să te poți bucura
astăzi de o viață bogată și
liberă. Pornește în vacanță
prin munți și prin cîmpii să
vezi frumusețile țării.
Țara Romîniei a fost întu-
necată, prin veacurile scurse,
de năvăliri străine, de sărăcie
și de holi, de exploatare și
neștiință. Să privim astăzi
fața de lumină a țării noastre
noi. Să luptăm cu toții ca
norii trecutului să nu se mai
coloare peste România și
peste nici o țară din lume.
Într-o eră de pace stator-
nică, să se lumineze tot mai
mult viitorul tuturor, prin
roadele muncii creatoare,
pentru binele întregii o-
meniri.
Tineret al republicii noas-
tre! Fii bun, cîstii, drept
și curat, iubeste-ți în toate
împrejurările, și din tot
sufletul, patria, căci este
vrednică de iubire ca maica
noastră a tuturor.
Iată ce urez eu tineretului
patriei cu prilejul Noului An
1960.

Eugen Frunză

De Anul Nou

O, basmul cu îngeri și sîni de aur...
Pinea viitorului din bezna: baltaur.

An Nou!... Doar un licăr pe vechiul cadran;
Nădeji amăgite de-un cîntec sărman...

Ce tristă poveste... Și nu e prea veche.
Mai sună o țîngă de-atunci în ureche...

Dar azi nu mai plîngem cerșind fără leac
Fărîmă de soare din cerul posac!

Veniți dar, țambale cu vesel ecou:
Azi trecem cu zestrea în anul cel nou.

Veniți și voi, visuri ce-ați plîns în cătuși,
Nădeji amăgite în secolii duși!

Ce mîndru-i norodul sub steaua-i de joc,
Stăpînul pe țară și sie-și proroc!

Cu azi el își crește averea de ieri,
Cu mine-și înalță mai scumpe averi —

Și mută din basme în lumea cea vie
Pe rînd, împlinita prin el bucurie.

- Uzine care se autoreproduc • Secretari electronici • Temperaturi de milioane de grade • Metale la comandă • In locul minelor-parcuri cu flori
- Livezi în pustiu • Substanțe care nu există în natură • Motociclete submarine • Televiziune mondială • 20 de ani de viață răpiți somnului
- Chirurgie fără sînge • Bisturiu cu ultrasunete • „Piese de schimb“ pentru organismul uman

Simple titluri de senzație ? Nu, anticipații ale științei viitorului !

Epoca noastră se va înscrie cu siguranță, în întreaga istorie a omenirii, ca epoca celor mai fantastice realizări ale științei și tehnicii. Omul a făcut în cițiva ani pași de urias.

De la dezlegarea tainelor lumii microscopice, cu ajutorul cărora omenirea a dobândit inepuizabile rezerve energetice și pînă la lansarea în Cosmos a unor corpur ceresti create de mîna omului — iată lărgimea frontului științific pe care contemporaneitatea a reușit să îl depășească după victorii.

Apar mereu științe noi, domenii de cercetare noi, are loc o captivantă întreprindere între științe. Domenii de cercetare științifice alt de diferite, ca de pildă ingineria și medicina, s-au unit concurînd temeinic.

În această luptă pentru cunoașterea tot mai profundă a naturii, pentru folosirea legilor naturii în slujba vieții a mers în frunte primul stat socialist din lume. Întrarea în funcțiune a primei centrale atomoelectrice din lume, lansarea primului satelit artificial al pămîntului și a primei planete artificiale a sistemului nostru solar, realizarea primei nave cosmice care a atins un alt corp ceresc, a primei fotografii a reversului Lunii, lansarea primului spărgător de gheață acțional de energie atomică — iată numai cîteva din cele mai

Una din stațiunile cu ajutorul căreia deasupra orășelor se va aprinde în fiecare seară un soare artificial.

formidabile realizări ale contemporaneității care se datoresc geniului creator al poporului sovietic, excepționalele condiții de muncă științifică pe care le-a deschis omenirii orizonturile socialiste.

Oamenii de știință știu că actualele realizări științifice nu reprezintă decît zorile cunoașterii omenesci. Cuceririle științifice de azi nu reprezintă decît murgurii din care se va naște puternicul abur al științei viitorului.

Undeva în uzinele și instituțiile de cercetări științifice sovietice specialiștii suzează piesele primului „continer care în le-un viitor apropiat va transporta primul cosmonaut în Lună, Marte sau Venus; Cosmobiologii studiază modul în care organismul uman se poate adapta condițiilor spațiului interplanetar; constructorii de mașini proiectează diverse mașini unelte care vor mări de nenumărate ori randamentul muncii umane, energicienții proiectează nările unități atomoelectrice ale viitorului, chimiștii caută să gasească elemente noi materiale din care oamenii viitorului își vor face alimente, îmbrăcăminte, total diferite de cele ale zilelor noastre, inginerii se gîndesc la noi mijloace de transport demne de epoca zburilor cosmice, geografilor întocmesc proiecte îndrăznețe de transformare a climatei planetei, medicii cercetează noi mijloace pentru prelungirea vieții oamenilor.

Sîntem în pragul celui de al VII-lea deceniu al celui mai minunat veac din lunga istorie a omenirii. Oamenii de pe tot globul așteaptă din partea savanților noi și noi „minuni“. Ei se întrebă ce ne va aduce știința viitorului.

Să încercăm să răspundem acestelor pasionante întrebări cu ajutorul rețetelor relatate făcute de 29 dintre cei mai de seamă savanți sovietici, cu privire la perspectivele dezvoltării științei contemporane. Iată cîteva din interesantele aspecte pe care le pune viitorul apropiat în lăta oamenilor de știință.

ERA CIBERNETICII

Generația noastră trăiește începutul unei ere fără precedent în istoria omenirii — era ciberneticii. Cibernetica are de nenumărat după numai 11 ani de existență realizări uluitoare ce deschid perspective de-a dreptul fantastice.

Problema mecanizării calculului lăta cea mai actuală problemă a multor ramuri ale științei. Mașinile electronice de calcul au pătruns de pe acum adînc în domeniul fizicii nucleare, aerodinamicii, radiotehnicii, chimiei, astronomiei, biologiei etc. adică acolo unde apar probleme care necesită un volum uriaș de calcule.

În ultimul timp, calculatoarele numerice au început să fie întrebunțate pentru dirijarea automată și pentru reglarea diferitelor procese industriale. Aceste „mașini de comandă“ nu numai că efectuează calculele în conformitate cu programul stabilit dar sînt chiar capabile să tragă singure concluziile logice necesare deslășurării viitoare a procesului industrial comparînd în fiecare clipă rezultatele obținute din calcule cu datele reale controlate.

Mașini electronice care învață din propriile lor greșeli, mașini cu propria lor experiență.

SA NE IMAGINĂM...

Uzine întregi, luminoase și spațioase, cu mii de mașini dar fără muncitori, ce vor fi conduse de minusculele electroni. Uzine, care avînd la „îndemînă“ materia primă necesară se vor putea chiar „autoreproduce“. Cu alte cuvinte, o uzină va capta „comandă-program“ să creeze o uzină, fiică identică a ei însăși... „Educați fiica în prumîndului programului ca și ea să se reproducă la rîndul ei și așa mai departe!“ Fantastice? Fără îndoială! Dar să nu uităm că posibilitățile ciberneticii sînt extraordinar de vaste și că numeroase mașin-unelte și uzine complet automatizate, laminoare comandate de „creiere“ electronice cu comandă-program au și fost construite în Uniunea Sovietică...

Cibernetica va revoluționa de asemenea numeroase laturi ale muncii intelectuale. Contabilitatea din uzine uriașe întreprinse de uzine în toată țara va fi efectuată de „creiere“ electronice capabile să primească rapoarte și să extragă din ele sute de mii de cifre și date pe care să le indrumeze spre nenumărate „memorii“ pe specialități, adevărate dosare electronice. Mașini ce vor întocmi singure bilanțuri și rapoarte, scrisori comerciale și lucrări vaste de planificare, statistici etc., etc.

Pe lângă electronii „contabili“ vor apare electronii „documentariști“.

Dar de electronii-secretari ați auzit? Minuscule mașini cibernetice, care asistînd la o conferință internațională — vor face procesele-verbale în toate limbile participanților, bineînțeles dactilografiate.

Și este ar mai fi de spus? Nu am pomenit de mașinile care vor scrie după dicție sau de cele care vor citi cu voce tare orice text scris. De mașinile electronice de diagnosticare medicală dintre care unele au și fost realizate în Uniunea Sovietică și de la care oamenii de știință se așteaptă la o adevărată revoluție în medicină.

ENERGIELE VIITORULUI

Iată acum o altă problemă fundamentală pentru viitoarea dezvoltare a tehnicii. Unde vor găsi oamenii viitoarelor decenii rezervele energetice necesare tehnicii, zborului cosmic etc.?

Noi am învățat să eliberăm energia ascunsă în atomii metalelor grele — uraniu și toriu — folosind reactorii nucleari.

Oamenii de știință sovietici merg cu succes înainte pe drumul științific al fuziunii termonucleare, adică a celei mai uriașe surse de energie posibilă pe Pămînt. În natură, în apele oceanelor există altă hidrogen greu incit ele vor putea fi folosite drept combustibil timp de sute de milioane de ani și aceasta oricît de impetuoașă ar fi dezvoltarea energeticii. Să nu uităm, cînd această metodă va putea fi pusă în practică, ea va însemna cea mai uriașă revoluție în energetică, deoarece din 22 litri apă de mare va rezulta o cantitate de energie corespunzătoare la 10.000 tone de cărbune!

Viitorul va dispune însă și de alte surse imense de energie. Imaginați-vă o centrală electrică constituită dintr-un „său de pinză“ întins pe pămînt. Vi se pare curios? Celulele fotoenergetice, semiconductorii, vor realiza și această minune, transformînd direct lumina în energie electrică. Asemenea pinze pe care vor fi înarmatele celule fotoenergetice vor putea fi întinse lângă orice vilă de la țară, la observatoarele de mare altitudine pentru a produce căldura, și la Ecuator pentru a produce electricitate.

O altă sursă imensă, deosebit de complex nefolosită este „cărbunele albastru“ adică marea. Puterea valurilor mării este

Deși necunoscută de nimeni mașina ne poartă cu o viteză amețitoare pe șosele...

neînchipuit de mare și datorită lor miliarde de kilowatt-ore stau la dispoziția omului. Gîndiți-vă că dacă vom reuși să captăm întreaga energie solară care vine spre noi vom dispune de o rezervă de energie care va depăși de trei ori, pe cea cîntinată teoretic în toate rezervoarele globului, gîndiți-vă la resursele energetice pe care le vom găsi în Cosmos, pe celelalte planete ale sistemului solar, și veți avea imaginea bogăției și puterii omului de mîine.

Și ce se va ocupa această nouă știință? Știința, în mări sînt concentrate mult mai multe substanțe organice și anorganice decît la suprafața uscatului? Tehnica zitelor noastre ne permite să ne gîndim la valorificarea pe scară largă a bogățiilor oceanului, la folosirea lor pe scară industrială. Oamenii de știință vor porni în curînd la luptă pentru a folosi în interesul oamenilor întreaga faună și floră

zele miniere, tractoarele și combinele, automobilele și morile, mașinile complexe de prelucrare a firelor artificiale sau mașinile de fabricat piine.

VISUL ALCHIMIȘTILOR

Oala de turnare plină în care minereul topit este amestecat conținut — se va opri pentru cîteva secunde în apropierea unui aparat de lipit aceluia pe care medicii institutelor oncologice îl folosesc. La tratamentul anurilor forme ale bolii canceroase. O pară de plumb care ascunde bineînțeles în ea sursa de radiații radioactive se apleacă asupra oțelului din oală. Sub influența șuviului de raze au loc în interiorul masei topite complexe transformări nucleare, are loc o modificare a compoziției chimice a metalului.

Tenebroasele visuri ale alchimiștilor medievali care doreau să obțină aur, nu sînt decît un anumit sens realizat. Probabil că prin modificarea structurii nucleare atomice vom putea obține în cantități dorite oricare dintre metalele pe care le vom dori.

La ce vom avea nevoie de metale create după dorința noastră? Răspunsul e foarte simplu. Zhorurile cosmice vor cere metale noi, cu calități adaptabile dorințelor noastre, o metalurgie nouă.

„MINE“ FĂRĂ MINERI

A aprinde cărbunele sub pămînt, a-l transforma în gaz de luminat, și a-l conduce prin țevi. Ce înseamnă aceasta idee în mod concret? Să desînțim minerele, să nu mai vedem nicicînd cum arată cărbunele din subsol. Oricît de utopică ni s-ar părea o asemenea idee, ea se găsește exprimată în forma de mai sus într-unul din cartelele de note ale marelui savant rus Mendeleev...

Iată cum își închipuie unul din cei mai de seamă specialiști sovietici în domeniul mineritului o viitoare instalație automată de gazeificare subterană de genul aceluia preconizat de Mendeleev.

Pe o șosea oarecare se îndreaptă trei mașini. Nimeni nu le conduce... Totuși punctul stabilit dinainte se oarec. Dispecerul de servicii al unui enorm combinat energoelectric din apropiere a dat acestor mașini înzestrate cu dispozitive electronice de dirijare sarcina de a ajunge la un anumit punct și de a „aprinde“ stratul de cărbune. Cu ajutorul unui fascicul de radiație de înaltă frecvență mașina transformă roca cea mai dură într-un nisip fin. „Sondele“ au ajuns la stratul de cărbune care urmează să fie gazeificat. Acum intră în funcțiune cealaltă mașină care concentrînd un fascicul de radiații dezvoltă o înaltă temperatură care aprinde prima galerie între sonde. Cu ajutorul unor conducte gazul subteran circula spre combinat. Aci gazul obținut din cărbunele nevăzută de oameni se transformă în carburanți sintetici, carburanți lichizi, materiale explozibile și multe, multe alte produse.

Același lucru se va întîmpla nu numai cu cărbunele ci și cu toate celelalte bogății subpămîntului. Injecționînd prin sonde acizi sau baze corespunzătoare ele vor putea fi dizolvate ca și în cazul cărbunelui.

Nu peste mult timp cărbunii și minerurile sub formă lor actuală le vom putea întîlni doar în colecțiile geologice ale muzeelor iar minele de aștăzi vor fi acoperite... de multicolorele covore de flori.

BELȘUGUL VIITORULUI

Se pune însă acum întrebarea de unde va avea în viitor omenirea surse alimentare. Știți că au existat din acest punct de vedere prevestiri „sombre“. Diferiți savanți aflați în slujba unor cercuri capitaliste au vorbit despre necesitatea încetinirii ritmului de înmulțire a oamenilor pentru că resursele alimentare ale globului sînt epuizabile. Anii din urmă au dovedit cît de puțin rațională au fost aceste prevestiri.

Iată numai cîteva din mijloacele care ne vor ajuta să obținem acest belșug de produse alimentare și vestimentare nemăintîlnit în întreaga istorie.

După cîte știm, există astăzi stimulatorii substanțe acceleratoare cu ajutorul cărora obținem astăzi plante gigantice. Aceste substanțe vor căpăta o largă dezvoltare în viitor. Nu numai că vom obține cîte 2-3 recolte pe an, dar ele ne pot ajuta să împiedicăm de pildă cartofii să se strice în depozite, fructele necoapte să cadă din pom, iar spre bucuria îndrăgostiiților transdalini să se otlească atît de repede ca azi.

Ploaia și ninsoarea artificială vor deveni o banalitate. Un aviator care va pulveriza diferite substanțe chimice într-un nor va obține ploaia sau zăpada la comandă.

Grîndina, furtunile și ghețurile timpurii, toate calamitățile naturii vor putea fi cu mijloace simple anihilate de către agricultură.

Chimiștii prepară de pe acum o serie de substanțe (prouse din lignit, lemn, hidrocarburi conținute în petrol, algă), pentru transformarea sursilor care nu au structura necesară pentru cultivarea plantelor.

Curînd vom găsi de asemenea mijloace de combatere a tuturor holților, dăunătorii cu mijloace chimice.

Viitorul apropiat rezervă largi aplicații nu numai agronomiei ci și „agronomiei subacvatice“.

Cu ce se va ocupa această nouă știință? Știința, în mări sînt concentrate mult mai multe substanțe organice și anorganice decît la suprafața uscatului? Tehnica zitelor noastre ne permite să ne gîndim la valorificarea pe scară largă a bogățiilor oceanului, la folosirea lor pe scară industrială. Oamenii de știință vor porni în curînd la luptă pentru a folosi în interesul oamenilor întreaga faună și floră

maritimă. Plantele maritime au o concentrație de vitamine mult mai mare ca plantele de pe uscat. Rezervele mondiale de plante acvatice pot fi evaluate la miliarde de tone. Totmai de aceea putem fi convinși că în curînd va apărea o știință nouă: „agronomia subacvatice“.

Biologia viitorului va duce la revoluționarea nu numai a agriculturii ci și a altor variate discipline ale ei.

ARHITECȚII NATURII

Biologul viitorului va fi în același timp un adevărat arhitect al naturii vii. Vi se pare curios? Încercînd să obțină mii și mii de noi forme vegetale și animale, omul de știință va putea produce o faună și floră „la comandă“ cu însușirile cele mai unitoare.

După cum un arhitect ține seama în construcțiile sale de cele mai potrivite dimensiuni, tot așa biologul de mîine va „construi“ plantele la dorința oamenilor în forma și cu dimensiunile cele mai potrivite.

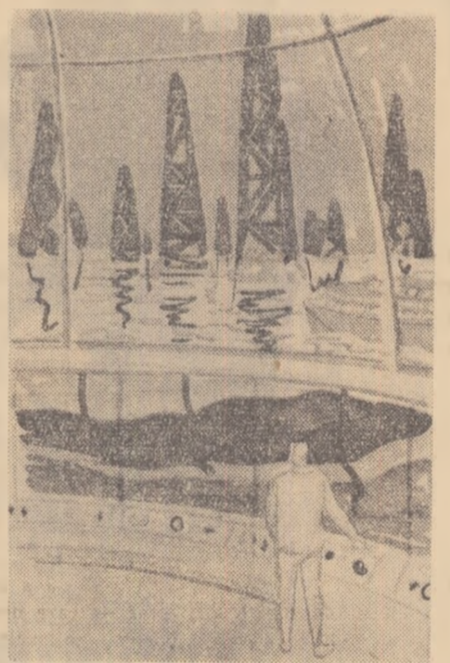
CE SURPRIZE PREGĂTEȘTE

CHIMIA

Masele plastice, mai trainice decît cel mai dur oțel și mai ușoare decît pluta, vor alunga din multe ramuri industriale metalele.

Cum va reuși să înfăptuiască chimia asemenea minuni? Învațănd să imite metodele proprii naturii vii care își sintetizează substanțele deosebit de simple și replete.

„La începutul acestei noi etape din istoria chimiei organice, chimia enzimelor —

La puzitul de comandă al exploatarii petroliferelor dispecerul poate observa tot procesul care are loc în adîncuri...

este de păreră cosonocul savant sovietic acad. A. N. Nesmejanov — noi vom stăpîni probabil secretul producției unor substanțe care apar și în laboratoarele vii ale naturii, iar pe urmă va veni timpul... cînd cu ajutorul acestor cai, proprii naturii vii, vom obține substanțe care nu există în natură“.

La ce rezultate practice vor duce toate acestea măgice transformări?

Este foarte greu de spus. Dar s-ar putea ca urmările să fie și „mai grandioase“ decît cele mai îndrăznețe visuri. Să nu uităm că specialiștii lucrează intens la descoperirea tainelor fotosintezei, datorită căreia se formează în plante substanțe organice — hidrocarburi și albuminoide din hidroxid de carbon, aer și apă. Rezolvarea acestei enigme va deschide căile folosirii resurselor nelimitate ale energiei solare și obținerii produselor alimentare într-o abundanță, varietate și de o calitate încă necunoscută în prezent.

Pentru nici un din locuitorii planetei noastre hrana abundentă, gustoasă și igienică nu va mai constitui vreo problemă. Deocîndată, nu fixăm azotul din aer cu ajutorul unor temperaturi și presiuni foarte ridicate și în prezența unor catalizatori scumpi. Dar bacteriile absorb azotul din aer fără aceste mijloace industriale. Care este taina lor?

Descoperirea mecanismului acestui proces va permite obținerea mai rațională și mai economică a îngrășămintelor azotoase din aer și de aici belșugul recoltelor va crește mereu.

Hrana abundentă și gustoasă, îmbrăcăminte trainică, frumoasă și călduroasă, miile spațioase și elegante, zeci de mii de produse ieftine și cu calitate deosebită de neconcept, iată doar cîteva din minunile pe care ni le pregătesc de pe acum chimiștii pentru anii ce vor veni.

VEHICULELE VIITORULUI

Motoarele atomice de dimensiuni mici vor înlocui actualele motoare grele și scumpe. Trenuri și avioane atomice vor dezvolta puteri și viteze uriașe.

Încipînd de la „motocicletele submarine“ pînă la „navele transatlantice submarine transparente“ în care călătoria subacvatice va fi la reală deslășare, avioane dirijate și alimentare de pe sol cu fascicule energetice trimise fără cablu, „șosele sonolente“ (prevăzute cu emițători speciali care vor alimenta și dirija lara intervenția omului vehiculele) viteze ce vor depăși cu mult banala viteză de 1.000 de km pe secundă — iată doar cîteva detalii ale minunatului tablou al dezvoltării comunicațiilor viitorului.

A venit momentul să ne punem întrebarea la ce vor folosi uriașele rezerve ener-

getice despre care am vorbit mai sus și care vor sta cu siguranță într-un viitor apropiat la dispoziția noastră. Transformarea pe scară cosmică a planetei noastre natale — va constitui unul din primele obiective

CUM SE VA SCHIMBA

„LEAGĂNUL“ NOSTRU

Imaginați-vă locuitorii de mîine ai Antarticii înzinați, după o zi de muncă, într-un bazin luminal de un soare artificial și inconjurat de flori și plante tropicale.

În Uniunea Sovietică au și fost înfăptuite uriașe lucrări de transformare a naturii. Canalele de irigație au pătruns tot mai adînc în regiunile secetoase, în calea viitorilor uscate se ridică uriașe perdele de apă de protecție, noi lacuri de acumulare — adevărate mări — au fost create de hărnicia și înțelepciunea omului.

Dar acestea nu sînt decît primii pași, primele încercări de intervenție în mecanismul climateric atît de complicat al planetei noastre.

În viitor, odată cu creșterea puterii omului și datorită imenselor rezerve de energie de care vom dispune, această activitate transformatoare a naturii pe scară cosmică va cunoaște o amploare extraordinară.

Care sînt problemele fundamentale ce vor fi rezolvate? Iată doar cîteva dintre ele.

Deșerturile ocupă aproximativ 15 la sută din suprafața totală a uscatului. Bineînțeles că omul nu se poate împăca cu această pierdere inadmisibilă și va porni o ofensivă hotărîtă împotriva pusturilor, astfel încît în locul lor să apară ogoare fertile cu recolte bogate, livezi de fructe și vii, grădini de flori minunate. Dar mai mult, transformarea deșerturilor în pășuni, grădini, ogoare și păduri va însemna o adevărată binefacere pentru clima unor teritorii însemnate ale globului terestru.

Cealaltă extremitate a scării... „termometrice“ se află regiunile vesnic înghețate. Un strat compact de gheață acoperă vesnic 16,3 milioane kilometri pătrați de uscat, ceea ce reprezintă un continent întreg. Iată un alt fapt intolerabil.

Ce s-ar putea face pentru transformarea acestor regiuni ale iernii vesnice în grădini înfloritoare? Este cunoscut proiectul elaborat de oamenii de știință sovietici care preconizează construirea unui puternic baraj în strîmtoarea Behring. Acest baraj ar întrerupe scurgerea naturală a apei reci din Oceanul Înghețat în Pacific. În schimb, ar urma să se creeze cu ajutorul unor pompe mari un curent nelnterupt de apă caldă din marea rezervor de apă caldă — Oceanul Pacific — spre Nord. Există și alte planuri extrem de ingenioase.

Marea Mediterană pierde mai multă apă decît primește prin riurile din Africa și Europa care se varsă în ea. Nivelul mării este menținut doar cu ajutorul curentilor care vin din Atlantic și din Marea Neagră. Dacă s-ar ridica un baraj în Dar-danele (lățimea 1,4 km) și Gibraltar (lățimea 14 kilometri) ar fi posibil să se „răpească“ Mediteranei întinse regiuni de pămînturi roditoare.

Geografilor vor deveni deci creatorii naturii, adevărații ingineri constructori ai planetei noastre. Geograful viitorului se va ocupa de modificarea activă a caracterului unor continente întregi ale globului terestru.

Viața va deveni mai frumoasă, mai îmbelșugată pe o planetă construită după dorințele noastre.

OMENIREA NU VA TRĂI

VEȘNIC ÎN LEAGAN

Pămîntul — spunea marea om de știință K. E. Tjolokovski, nu este decît leaganul omenirii și omenirea nu va putea trăi veșnic în leagan.

Oricît de mult vom transforma planeta noastră, oricît de minunată va deveni viața omului pe pămînt, omenirea nu se va uita omului nicicînd să ramina în leagan ci va lupta să distrugă rînd pe rînd barierele ce o în legată de pămînt. Primii pași au fost făcuți pe această cale.

Anii care sînt trecuți a avut o însemnătate crucială în cucerirea spațiului cosmic.

Care vor fi pașii următori pe care îi vor face oamenii pe drumul cuceririi Cosmosului? — Iată o întrebare pe care și-o pun toți cei care privesc plini de admirație avlanșa rachetelor lansate în Cosmos.

Figurat vorbind, vor exista fără îndoială mulți „coloniști“ dar nu va exista niciun „Magellan“ al Cosmosului. Vom descoperi mereu, mereu noi planete, vom vizita mereu noi sisteme solare, dar nimeni, niciodată nu va putea spune că a făcut ocolul întregului Univers. Oriciți pași vom face în cucerirea Cosmosului nu va însemna decît „începutul“ erei cosmice.

În curînd zbururile Pămînt-Lună-Pămînt vor fi tot atît de obișnuite ca și o banală călătorie intercontinentală.

Diverse construcții cosmice, făcute de mîna omului, vor întregi cunoștințele noastre despre Univers, sateliții artificiali ne vor permite totodată să rezolvăm o serie de probleme ca televiziunea mondială, crearea unui Soare artificial în jurul Pămîntului, obținerea celor mai precise pronosticuri cu privire la situația atmosferică, rezolvarea unor multiple probleme științifice.

Acum studien geologia Pămîntului, meteorologia lui, fizica marilor lui. Peste puțin timp oamenii de știință vor studia „geologia“ și meteorologia Lunii, sau a planetei întregului nostru sistem solar.

Cosmosul cu infinitele sale sisteme solare în care viețuiesc cu siguranță pe ucele planete multe ființe, raționale, deschide în fața omenirii inepuizabile domenii de activitate, în imaginabile perspective ale științei și tehnicii contemporane.

OMUL — STĂPÎNUL ABSOLUT

AL MATERIEI VII

În centrul tuturor preocupărilor, științei viitorului va sta fără îndoială întodeauna omul. Care sînt căile cele mai apropiate de dezvoltare ale medicinii viitorului apropiat?

Sub ochii noștri se deslășoară un eveniment de importanță uriașă: biologia — știința despre lumea vie — devine într-o măsură tot mai mare o știință exactă, la fel ca fizica, chimia sau matematica.

Nu încape îndoială că încă înainte de trecerea a două decenii, omenirea va uita de pericolul cancerului, după cum ea a uitat astăzi de amenințarea varicolei sau turbării.

Răpunerea bolilor va prelungi considerabil viața omului. Dar viața noastră poate fi prelungită și pe seama... rezervei interne. Gîndiți-vă: noi dormim a treia parte din viață! În timpul astfel pierdut din punct de vedere practic, are loc îndepărtarea toxinelor care produc boala. Dar nu există oare alte căi de înlăturare a oboselii? Asemenea mijloace vor fi găsite fără îndoială sub forma unor oscilații electrice, care fiind conduse prin oscilatori minuscule, vor pătrunde în creier, accelerînd procesele de regenerare. În locul „nui somn de 8 ore va ajunge o odihnă de 1-2 ore și în felul acesta viața ni se va prelungi cu 20-30 ani. Nu este minunată această perspectivă?

În prezent oamenii de știință se apropie tot mai mult de explicația hotărîtoare a naturii chimice a acelor substanțe care transmit caracteristicile ereditare. Nu încap îndoială că în deceniile următoare „codul biologic al eredității“ va fi complet descifrat și cunoscut și din această clipă omul va deveni stăpînul absolut al materiei vii.

Biologii vor reuși să distruagă cele mai multe specii de microbi, sau mai bine zis să-i „reducă“, constringîndu-i să devină inofensivi.

Dar realizările cele mai uluitoare ale medicinei de mîine le vom datoră fără îndoială colaborării aliat de fructuoasă între medicină și electroni. Asistăm în prezent medicul dispune pentru control radiotelescopului diagnosticat de la sute de fon, toate acestea aparatele obișnuite ale medicinei viitorului apropiat.

Intr-una din sălile de operații ale viitorului...

Bisturiu cu ultrasunete va executa operațiile cele mai complicate fără pierdere de sînge și fără nici un fel de durere, lipit cu ajutorul așe-zisului „clichi-chirurgical“ va revoluționa peste cîteva decenii întreaga chirurgie.

Progrese uluitoare vor fi făcute și în domeniul „pieselor de schimb“ din organismul omului ca și în privința transplantării țesuturilor pe suprafețe mari.

VIITORUL

Iată cuvîntul cel mai des folosit în coloanele acestei pagini. Mulți poate ar dori să-l delimităm în mod precis.

Astăzi, cînd noțiunea de ritm în dezvoltarea științifică este mereu dată peste cap este foarte greu să-ți imaginezi o tablă reală lor înfăptuiri. Marea biruință obținută în anul din urmă pe întreg frontul cercetării științifice contemporane, existența lagarului socialismului și pașii care asigură din plin condițiile promovării științei, ne dau certitudinea traducerii în viață a marelui tablou al științei viitorului din care nu am cîntural în această pagină decît cîteva fragmente.

Rod al visurilor unora dintre cei mai iluștri reprezentanți ai contemporaneității, rezeșind din directivă dezvoltării științelor zilelor noastre și nu din plăsmirile unor scriitori de literatură științifico-fantastică, minunatele perspective ce stau în fața creației științifice umane dovedesc tuturor, fără puțință de tăgăd, absurditatea concepțiilor mistice despre „limita capacităților umane de pătrundere a tainelor naturii“, înfîntate posibilități de cunoaștere a creierului uman, sădese în tîmbele noastre nefărîmura încredere față de luminousul viitor ce se

De vreață tineretului nostru în anul 1960

Ion Cozma
ministru Agriculturii

Incheiem activitatea pe anul 1959 în agricultură cu rezultate bune. Aceste rezultate oglindesc munca înfăptuită desfășurată de oamenii muncii din agricultură sub îndrumarea înțeleasă a partidului nostru.

În anul 1959 s-a obținut una din cele mai mari producții de cereale, carne, lapte și alte produse pe care le-a cunoscut agricultura noastră.

Pentru contribuția pe care a adus-o la obținerea tuturor acestor rezultate felicităm călduros pe toți cei ce muncesc în agricultură. Felicităm tineretul pentru hărnicia de care a dat dovadă, pentru economiile mari realizate prin munca patriotică pe care a depus-o la lucrările de îmbunătățiri funciare, înalozări, întreținerea pășunilor și creșterea animalelor.

Tuturor tinerilor care lucrează pe ogoarele patriei: meșterilor, muncitorilor din unitățile agricole de stat, colectivităților și întovărășirilor, le urăm ca și în noul an să fie în primele rânduri, în lupta pentru dezvoltarea continuă a agriculturii noastre socialiste, le urăm ca, înfăptuind

de exemplul comunistilor, să fie în primele rânduri în munca de creștere continuă a producției agricole, pentru a da patriei produse mai multe și mai ieftine.

Urăm organizațiilor U.T.M. ca de la început de an să întreprindă noi acțiuni ale tineretului pentru consolidarea economică a gospodăriilor colective, creșterea producției în gospodăriile de stat, pentru efectuarea de către tinerii mecanizatori din S.M.T. a unor lucrări de bună calitate și la un preț de cost redus, pentru creșterea sectorului zootehnic și ridicarea de noi construcții agricole ieftine și durabile. Acum, în iarnă, mobilizați tineretul la cursurile agrozootehnice de masă, îndemnați-i pe tineri să învețe, să-și însușească cele mai noi cercetări științifice agricole înaintate pe care să le aplice în practică în anul care începe.

Noul an — 1960 — să marcheze noi succese în munca depusă pentru înfăptuirea politicii partidului la sate, pentru dezvoltarea și consolidarea necăzită a agriculturii noastre socialiste,

acad. prof. dr. G. Ionescu-Sisești
vicepreședinte al Academiei R. P. R.

Anul 1959 a însemnat și pentru agricultura noastră o izbândă care cinstește pe toți cei care au avut partea lor de contribuție.

O contribuție însemnată la această izbândă a adus-o tineretul pentru că agricultura noastră se sprijină și pe puterile zeilor de mii de tineri pregătiți în școlile noastre de toate gradele și la cursurile de masă în vederea ridicării pe o treaptă tot mai înaltă a producției și deci a bunăstării noastre, a tuturor. Acești tineri desfășoară o muncă rodnică în laboratoare, în învățământ, în serviciile de stat, dar imensa lor majoritate lucrează pe ogoare.

Munca pe ogoare e specificul înțelegerii agricole. Inginerii și tehnicienii agronomi din laboratoare, din învățământ și din aparatul de stat nu se pot izola de realitatea concretă pentru care au fost pregătiți. Cu cât vor fi mai mult în contact și în mai strânsă legătură cu agricultura

practică cu atât sarcinile lor vor fi mai bine îndeplinite.

Lor, acestor cadre de tineri specialiști din agricultură, vreau să le adresez urarea și îndemnul meu cu prilejul Noului An 1960. Felicit călduros pe cercetătorii din laboratoare și pe inginerii din diferitele compartimente ale sectorului socialist al agriculturii care, unindu-și eforturile cu lucrătorii fruntași din agricultură, au reușit ca, împreună cu secția, să ridice producția tuturor ramurilor agriculturii în anul care a trecut.

Le uez ca în anul nou care începe acum să-și intensifice eforturile în munca uriașă care se desfășoară în toată țara, sub conducerea partidului, pentru transformarea socialisă a agriculturii, pentru dezvoltarea tuturor ramurilor de producție agricolă.

Perspectivile care ni se deschid în noul an sînt și mai frumoase, mai mărețe ca cele din anul care a trecut. Sînt încă așa de multe

lucruri bune de făcut încă fiecare tinar cercetător sau inginer din producție se poate ilustra printr-o mare realizare. Căile de urmat și țelurile de atins sînt nemăsurate. Ca să le îndeplinim, trebuie să fim direct legați de activitatea practică, economică a agriculturii socialiste, trebuie să împletim mult mai strîns activitatea noastră, a specialiștilor, cu activitatea maselor largi de lucrători din agricultură.

Să adăncim brazda și să punem în valoare rezervele încă neatinse ale pămîntului nostru. Să birum seceta prin plantarea perdelelor de protecție și prin amenajarea de suprafețe irigate, ori unde avem apă de irigat la îndemînă. Să ștergem de pe harta agricolă a țării petele albe cu sol erodat din valea Birladului, din platoul Transilvaniei, din colinele subcarpatice și din multe alte părți ale țării. Să înlocuim aceste pete albe cu culturi bogate, cu plantații de pomi și de vii în terase. Să creăm noi soiuri de plante, mai bune decât cele existente, potrivite pentru agricultura irigată și agricultura mecanizată. Să creăm noi rase de animale, mai productive și mai adaptate condițiilor noastre de mediu. Să lichidăm dăunătorii, bolile plantelor și animalelor. Să organizăm mai bine munca, să mărîm economicitatea investițiilor, să avem grijă de om pentru că, în ultima analiză, agricultura e pentru om, pentru ridicarea lui culturală și materială.

Cu începerea noului an, uez tinerilor lucrători din toate sectoarele agriculturii noastre bucuria vieții noi, încrederea și optimismul marilor înfăptuiri pe care le așteaptă partidul și poporul.

Aurel Vijoli
ministru Finanțelor

În pragul noului an adresez tineretului patriei, care luptă în primele rânduri ale construcției socialiste, felicitări pentru realizările de pînă acum și urări de sănătate, succese în muncă și însușire temeinică a cuceririlor științifice, tehnice și culturale.

Cei mai mulți dintre voi, tinerii, nu cunoașteți decât din auzite sau citite starea de inapoiere economică și social-culturală a țării noastre în timpul regimului burghez-moșieresc. Noi, vîrstnicii, am trăit acele vremuri! Realizările regimului nostru democratic-popular, care vouă vă apar atât de firești, noi le comparăm cu trecutul pe care l-am cunoscut și ne dăm seama astfel cu atât mai bine de amploarea și măreția lor revoluționară. Toate aceste realizări, precum și cele — și mai mărețe — la care ne cheamă partidul, transformă fața țării, creînd poporului nostru muncitor condițiile unei vieți tot mai frumoase, mai îmbelsugate.

Mersul nostru ascendent se reflectă și în finanțarea ramurilor economiei naționale pentru care se cheltuiesc, în fiecare an, fonduri din ce în ce mai mari, de multe miliarde. În anul ce vine se prevede un puternic salt înainte, menit să ne apropie de terminarea, în linia marș, a construcției socialiste în țara noastră: producția industrială va crește cu 14 la sută, iar alocațiile de la buget pentru investiții cu 25,1 la sută față de anul 1959.

Sumele de miliarde destinate finanțării economiei naționale provin, într-o măsură covârșitoare, din acumulările bănești ale întreprinderilor și organizațiilor noastre economice, în care activează mulți dintre voi. Înăfăptuirea marilor sarcini care ne stau în față în anul 1960 face deci necesară o altitudine hotărîtă împotriva risipei, a cheltuirii fără socoteală, fără simț de răspundere, a mijloacelor bănești. Drumul care conduce la acumulări bănești sporite cere eforturi de fiecare clipă și cu caracter multilateral.

Cu entuziasm tineresc care vă caracterizează, luptați pentru realizarea cât mai multor economii bănești! Fiecare tinar și tînară să fie, la locul de muncă, un exemplu în buna gospodărire pentru toți ceilalți, în grija pentru felul cum se cheltuiesc mijloacele bănești.

Creăți în jurul vostru un puternic curent de opinie pentru sporierea acumulărilor bănești! Nu uitați că atitudinea voastră activă în problema gospodăririi cu simț de răspundere a fiecărui leu în producție, contribuie la crearea uriașelor fonduri de care economia noastră are nevoie pentru dezvoltarea ei.

Luptînd pentru cât mai mari economii bănești în producție, luptați pentru înflorirea patriei noastre scumpe!

ing. M. Ocheană
adjunct al ministrului Economiei Forestiere

Este firesc ca în acest moment să ne întorcem cu gîndul la anul care a trecut și să judecăm ce am făcut bine, cum am izbutit să obținem noi victorii în dezvoltarea industriei lemnului și ce ne-a mai rămas să facem în anii care vin, dar mai ales în 1960, an de mari perspective.

În dobîndirea unor succese însemnate în acest sector al economiei noastre naționale, un rol important l-a avut înțiră generală de constructori și socialismlui. Pe tinerii entuziaști iam văzut pretutindeni: la Gălbăuța pe Valea Mureșului au pus în funcțiune un Combinat modern pentru industrializarea

lemnului; în Olenia la Tg. Jiu au ridicat un alt gigant forestier; la Brăila unde a intrat în producție prima fabrică de plăci aglomerate din lemn. La aceste întreprinderi unde tehnica modernă și-a spus din plin cuvîntul lucrează într-un mare procent tineri cu o temeinică pregătire profesională. În munții din Nordul Moldovei, la Vatra Dornei, în Munții Sebișului și al Sibiului, precum și în alte părți lucrează tineri tineri de pădure care se străduiesc să asigure materia primă întreprinderilor de industrializare a lemnului, fabricilor de mobilă.

Unii dintre aceștia au coborît din creierul munților, s-au făcut constructori, au ridicat din fier, beton și cărămizi fabrici și combinate forestiere, apoi au rămas să lucreze în cadrul acestora, au învățat noi meserii.

Vouă tinerilor muncitori, tehnicieni și ingineri din cadrul unităților economice ale industriei lemnului care ați contribuit la înflorirea acestei ramuri atât de importante a economiei naționale, vouă, tinerii entuziaști și hărnicii, vă adresez în pragul noului an urări de bine și fericire. Dorim ca în anul ce vine să vă întreceti pe voi înșivă în realizarea obiectivelor și mai însemnate pe care le-a trasat recenta plenară a C.C. a P.M.R. Sîndardul muncii socialiste să-l înălțați tot mai sus și în anul ce vine.

Creșterea producției și a productivității muncii, utilizarea cât mai completă, mai rațională și economică a utilajelor și mașinilor, descoperirea și folosirea nescăzutele rezerve interne și reducerea continuă a prețului de cost să fie lozincile muncii noastre patriotice, socialiste. În acest scop voi, tinerii tehnicieni și ingineri, studiați și elaborați măsuri tehnico-organizatorice corespunzătoare, eficiente.

Tinerii proiectanți, pentru a pune în funcțiune cât mai repede obiectivele industriale, pregățiți la timp proiectele și documentația tehnică, îmbunătățiți calitatea acestora, introduceți soluții noi ca cea a folosirii prefabricatelor, în scopul reducerii la maximum a lucrărilor fizice în diferitele construcții.

Am un cuvînt de spus și pentru tinerii care lucrează în fabricile de mobilă și tipăritorie: să reducă consumurile de materii prime, materiale și în special a masei lemnoase, prin folosirea cât mai chibzuită și mai largă a scurtăturilor lungi de 1—1,90 m, în vederea înlocuirii cherestelei de 4—6 m.

Am convingerea că voi tinerii, pe care v-am înțilnit pretutindeni în unitățile economice ale industriei lemnului nu veți dezminți încrederea de care vă bucurați și că în noul an veți dovedi încă odată cum știți să vă înțeljiți eforturile pentru a realiza noi obiective ale construirii socialiste în țara noastră, cum știți să înfăptuiți cuvîntul partidului.

Miron Olteanu
vicepreședinte al Comitetului de organizare a U.C.F.S.

"Veteranul" 1959 va preda astăzi ștatele "juniorului" 1960. Oficiem calendaristic un schimb și plecarea în cursă căci de fapt... "concurtenții" 1960 s-a prezentat ca și 1959 cu mult mai devreme la start. O mulțime de colective de muncă care au luat-o și de astă dată timpul înainte i-au cerut "juniorului" să vină la start și s-o pornească în cursă fără formalitățile calendaristice.

Alături de primele succese în producție, 1960 a înlocuit pe răboiul său și primele victorii cu cerile ne terenul de sport: Iolanda Balas, Ana Coman, Zoltan Vámos, Ștefan Petrescu și alți sportivi de frunte ai țării noastre și-au îndeplinit încă din vară normele olimpice prevăzute pentru 1959.

Se cuvine așadar s-o pornim în pas cu 1960 purtînd în suflet dorința fierbîntă de noi victorii închinată patriei.

Tinerii atleți! Începeți disputa cu timpul, fiecare secundă, fiecare minut cucerit va însemna o nouă victorie; aruncați cât mai departe discul, greutatea, sulița sau ciocanul, înălțați tot mai mult și stacheta!

Tinerii înțotători sau canotori! Străbateți cu puteri înzecite undă de cristal a apei, învingeți distanțele într-un timp mai scurt!

Tinerii luptători, boxeri, gimnastați, fotbaliști, scrimeri, halterofili, schiori sau patinatori! Întrecerile voastre să încinte ochiul, asemenea creației artistului!

Sportivii! Dedicăți-vă cu și mai mult entuziasm eforturile în marile noastre batalioane care numără astăzi milioane de membri pentru cîstirea celorlor sportive ale patriei noastre socialiste.

Asta-i urarea noastră de Anul Nou. Îndeplinirea dorințelor voastre să ducă gloria sportivă a patriei noastre spre cele mai înalte culmi.

Succes, mult succes dragii prieteni.

Nicolae Catană
director general al Combinatului Siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej” Hunedoara

Una dintre cele mai de seamă realizări ale regimului democrat popular o constituie crearea la Hunedoara a puternicului centru industrial de însemnătate republicană, Combinatul Siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej”. Au fost construite aici furnale de mare capacitate, o uzină cocs-chimică modernă, cuploare Martin și electrice, un complex de laminare de înaltă productivitate.

Este o trăsătură caracteristică pentru combinatul nostru faptul că în toate secțiile întîlnim numeroși tineri. Pe bună dreptate putem considera că uzina noastră, este o uzină a tineretului. Aceasta face ca la fiecare realizare a noastră o contribuție prețioasă să aparțină utemiștilor, tineretului. Dovada încrederei ce o avem în tinerii noștri entuziaști este că cele mai importante agregate de combinat sînt date în grija lor. Astfel, Oțelăria nouă, Fabrica de aglomerare, Furnalul nr. 3, Termocentrala — agregate moderne, de mare capacitate sînt patronate de tineret.

Realizările obținute la aceste agregate arată că tinerii din combinatul nostru sînt la înălțimea încrederii pe care partidul le-a acordat-o. Ași dorim să spun câteva cuvinte despre cei 130 de utemiști de la Fabrica de aglomerare, care pe seama indicilor de utilizare și-au depășit planul de producție cu 6,45 la sută.

Din cele 66.000 tone cocs date peste plan în cursul acestui an, aproape 35.000 tone au fost date de tineret.

Schimbul tinerilor oțelari conduși de Inginerul Măduva Valerian a dat peste plan 9.329 tone oțel,

iar furnalștii de la furnalul 3 au dat patriei în cursul acestui an 1.460 tone fontă.

Însemnată este contribuția tinerilor noștri la mișcarea de inovații. Cele 44 inovații ale tinerilor aplicate în cursul acestui an au adus economii, postcalculat de peste 3.000.000 lei. Numele tinerilor ingineri: Kraft Nathan, Ilca Ioan, Pădureanu Aurel, se bucură de stima întregului colectiv ca înfrunghire a calităților tînarului specialist crescut de partid în anii puterii noastre populare.

Deosebit de prețioasă este contribuția tineretului la acțiunile de muncă patriotică. Peste 1.900 tineri încadrați în brigăzile de muncă patriotică, au prestat în acest an 16.200 ore muncă voluntară, pentru colectarea de fier vechi, înfrumusețarea uzinei, executarea unor lucrări de utilitate publică. Partidul crează tinerilor noștri cele mai largi posibilități de a se forma ca schimb de nădejde al clasei muncitoare. Pentru ei funcționează un liceu seral, la dispoziția lor se găsește biblioteca, un club modern, stadioane sportive. Totul contribuie la o dezvoltare multilaterală.

Avem toată convingerea că în anul ce vine braviul nostru tineret hunedorean va duce mai departe făcarea întrecerii socialiste contribuind la înfăptuirea mărețelor sarcini ale Planului de stat pe 1960.

Acum în prag de un nou, uez tineretului hunedorean, tuturor tinerilor din industria noastră siderurgică noi succese în marea luptă pentru înflorirea patriei noastre socialiste, pentru dezvoltarea continuă a pivotului ei principal — industria grea — baza dezvoltării armonioase a întregii economii naționale.

PRIVIRI OPTIMISTE
SPRE NOUL AN

Foto: P. POPESCU

prof. univ. Ion Creangă
rectorul Universității „Al. I. Cuza” din Iași

Un nou an începe să se desfășoare plin de nădejdi, din seria anilor de marelă izbîndă la care contribuie socialismlui în patria noastră. Și pentru tineretul universitar noul an vine să adune aventuri sporite.

Studentimea din țara noastră a obținut în anii care au trecut remarcabile și trainice realizări. De la începutul anului pe care l-am străbătut, Conferința pe țară a U.A.S.R., a fost una din manifestările însuflețite pe care le-a avut tineretul universitar din țara noastră. Dezbaterea din cadrul conferinței s-a reflectat apoi în stilul de muncă al studenților. Și rezultatele n-au întârziat să se arate. Sezonurile cercurilor științifice din martie—aprilie au dovedit că studenții și-au însușit metode avansate de cercetare științifică, iar examenele din iunie au arătat că majoritatea studenților își însușește cu seriozitate și profunzime obiectivele de studiu. În lumile de practică studenții au lucrat alături de muncitorii din fabrici și întreprinderi și au dovedit că năzuiesc să urmeze exemplul clasei muncitoare — exemplu de abnegație și patriotism socializat pentru construirea lumii

noi. De asemenea, în munca patriotică studenții au adus o contribuție însemnată lucrînd cu mult efan pe ogoare, pe șantiere și în întreprinderi.

Tineretul universitar este plin de recunoștință față de atenția deosebită și de grija mare pe care o acordă partidul și guvernul nostru pentru a-l crea o viață cât mai bună, lipsită de griji materiale, ferită de lupta pentru existență. Căminele, cantinele, bibliotecile, asistența medicală sînt puse din plin la dispoziția studenților. Ei știu că de grele condiții au avut studenții în vechiul regim de exploatare; ei știu că acum au condiții optime pentru învățatură și că aceste condiții trebuie răsplătite printr-o muncă asiduă, tenace, pasionată, pentru a străbate treptele științei și culturii pînă la culmile cele mai înalte. Fiecare tinar, azi student, este un viitor specialist. În fiecare tinar s-au investit speranțe, fiecare este așteptat să-și pună în slujba patriei întreaga sa energie creatoare, tot talentul și întreaga sa putere de muncă.

Și nu există urare mai de preț azi, cînd pășim într-un nou an decît aceea ca voi dragii tineri studenți să aveți forța, pasunea și elanul necesar pentru a răspunde părintescului îndemn adresat vouă, tineretului, de Lenin: „Învățați, învățați, învățați!”.

Lucia Demetrius
scriitoare

În pragul acestui an, an care va reprezenta pentru țara noastră noi pași făcuți pe drumul strălucitor de lumină al realizării socialismlui, eu vă uez vouă, celor tineri cu mintea și inima proaspătă, să mergeți în pas cu progresul general al țării, să vă înfrumusețați făptura morală așa cum întreaga viață se înfrumusețează în jurul nostru datorită eforturilor susținute și ovintate ale maselor.

Principalul lucru pe care îl aveți de construit, în mijlocul ritmului general în care se construiește azi la noi, este propria noastră ființă, este în voi înșivă, omul de mine care se va bucura din munca voastră de azi și o va duce mai departe. Chiar cei care sînt cuprinși de pe azi în muncă și fac isprăvi strășnice, ca și cei care studiază încă, au față de ei înșiși, față de cei care-i iubesc și față de viitor, acțiuni mare și minunată datorie; să-și fortifice și lumineze conștiința, să-și îmbogățească mintea, să facă să pătrundă în ea tot ceea ce cultura a rodit mai ales, tot ceea ce arta, cu mijloacele ei deosebite, puternice și delicate, zugrăvește pentru a pune în fața ochilor noștri adevărul, realitatea, mersul ei și largile ei perspective.

Ceea ce se poate dobîndi azi nu trebuie amînat pe mine, pentru că mine, la rîndul lui, vine încercat de alte bogății pe care e păcat să le pierdem. Numai cei care au îmbătrînit vă pot spune ce însemnă regretul de a se fi pierdut vremea, atunci cînd ea putea să aducă, bine întrebuințată, bircuria cunoașterii, a înțelegerii, a îmbogățirii spirituale. Maturitatea, așezată pe temelii de cultură, are altă siguranță și o mai limpede, mai sigură desfășurare.

Eu uez tineretului nostru, tineretului vîguros deasupra căruia veghează azi o altă grijă și care a înconjurat de altă căldură decît am fost noi, generația trecute, la vîrstă lor, să profite din plin de literatură, de teatru, de muzică și expozițiile de artă plastică care îi stau din belșug la îndemînă, să se culunde, așa cum nu va avea răgaz poate mai tirziu cînd vor veni marile preocupări ale maturității, în cărțile de știință care nu-i lipsesc de loc, să adauge la veselia lui firescă, acea cunoaștere largă a lumini, a omului, a posibilităților, descoperirilor, perspectivei lor, care dă echilibrul dintre conștiința a ceea ce sîntem și a ceea ce rivim să fim.

Revelionul NEGATIVILOR

— SCHIȚĂ SATIRICĂ —

Am oară de humoristi. Nu există pe lume oameni mai neserioși decât ei. Nu știu cum se face, dar bruma de inspirație cu care i-a hărăzit natura îi părăsește deși în clipa când vor să facă o glumă. Tocmai de aceea cred că omul e bine să aibă cât mai puțin de-a face cu asemenea specimene. De ce? Să luăm de pildă cazul meu.

Partea I-a

Deschiderea oficială a revelionului

Cum am spus, la început revelionul e desfășurat neoficial, adică fiecare de apul lui. Iată însă că la un moment dat s-a auzit un răcnet cutremurător: — Fraților! —

— Unde faci revelionul? — Nu știu, zic eu, ca să scap de el. Încă nu m-am decis.

— Foarte bine. Vei merge cu mine. Unde, n-a vrut să-mi spună. M-am gândit eu în sinea mea și mi-am zis: „Te pomenești că o fi având vreo idee”. Și în seara de revelion m-am întâlnit cu el, mai mult pentru că să văd ce-mi propune. Amicul meu a murit care nu a pus pe gânduri. Părea că-mi misterios și nu mi inspira nici un fel de încredere. Presimțeam ceva nepăcut. M-a luat de mână și m-a tras într-un gang întunecos. Il întreb cam speriat: — Ca facem aici? — Trebuie să te hipnotizez. Îmi spune el lugubru și, din cîte am putut să observ, are o privire sticloasă de șarpe miop. Vom merge la un revelion cam ciudat, la care n-a să poți intra decât dacă te faci invizibil.

— Și, nici una, nici două, holbează ochii la mine, îi holbează și eu la el, apoi îmi pune o bucată de pînă în cap și încapă să boscorodească.

— Abracadabra, hă, hă, hă, și alte asemenea formule clasice pe care, cred eu, nu e prea dificil să le pronunți dacă tei o bucată de asfalt în gură, ca să ai limba mai aspră.

— Iosefini lucrează parcă mai simplu decât tine, zic eu de sub pătură, văzînd că boscorodește în continuare.

— Taci, ură! că acum trebuie să te faci invizibil.

— Și, pleacă! m-a pocnit în moleculele capului cu bagheta, care, după sunet, pare a fi de proporțiile unui cunoscător preistoric. Revenindu-mi cu greu, mi-am permis să-l întreb: — Dacă n-ai reușit să mă faci invizibil dînt-o singură lovitură și vrei să mă încerci încăodată, chem Miștici. Îți cunoașterea călătoria glumelor, dar vîd că ai degenerat total.

— Fii liniștit, mă asigură el. Bagheta mea te-a minunat din prima lovitură.

— Șam.

— Nu știu pe unde. Nu mă poți nimic pentru că eram amestec într-o încăperea ciudată, zăcîntă într-o lumină nedefinită, „ar-obscură”. Pereteii erau acoperiți cu desene groteschi, mesele înșirate în zig-zag, pline cu mîncărurile cele mai bizare și fantaziste cu putință. Cînta (mai bine s-a urla) o orchestră condusă de o mamăușă, solistă era o pisică cu decolteu, care miorlăia înfiorător. O figură desăvîșită, imposibil de descris, lovea cu picioarele și cu minile într-o tobă. Totul era într-o harababură infernală, o imaginea depășită de deslănțușe aici în voie.

— Și pe acest decor teribil, defilau la braț, în cea mai deplină ordine, niște personaje teribile de ciudate, unele arătînd după înfățișare a fi cunoscuți. Cine erau aceștia? M-am adresat prietenului meu, humoristul, care cerceta totul cu o privire atotcuprinzătoare și profundă.

— Cei pe care-i vezi aici sînt personajele negative pe care le mai întîlnim încă în viața noastră cotidiană, a început să-mi explice el sec, instructiv, purtîndu-mă prin vastul salon. La ultima adunare a Uniunii Humoristilor Buni și Mediocri (cei slabi au o uniune separată) s-a făcut o propunere extrem de ingenuoasă. Intrucît, noi, humoristii, eram obligați să ne urmăm personajele în seara de Anul Nou, la revelion, în familie, la instituție, sau la un local, ne-am gândit, pentru a simplifica situațiile, să-i adunăm pe toți la un loc, la un revelion al personajelor negative din rubricile de satiră și humor. Cum fi-am spus, la acest carnaval au fost invitate toate personajele negative cu familiile lor și humoristii de calitate bună și medie. M-am gândit să te aduc și pe tine, deși nu ești membru al Uniunii noastre, pentru că n-o să mai ai probabil niciodată un asemenea timp.

— Intre timp, petrecerea se desfășura din plin. Se dansa, se minca, se bea, se cînta, se aruncau confete, se făceau glume și chiar se rîdea după ele. În ceea ce mă privește, dînt-o îndărătnică apucătură reportericească, mi-am scos carnetul și am început să-mi notez cu acribie impresiile de la acest ciudat revelion.

— Iată deci pe scurt un sa-desfășurat în anul acesta revelionul personajelor negative.

— Asta e Demagogul, mi-a șoptit repede amicul meu. Fii atent! — Fraților, dați-vă aproape, tot mai aproape, aici, lângă suflătorul meu.

— Probabil că suflătorul lui se refugiază în butoi, pentru că unul dintre degetele numelui arăta într-acolo.

— Fraților, continuă el, ștergîndu-și fața transpirată cu o labă atotcuprinzătoare și părăsind, și cîscînd o gură cât o peșteră. Ne-am adunat aici, fraților, ca să petrecem, să ne distrăm și să mincăm, măi fraților. Și să ne avem ca frații, măi fraților, continuă el cu o voce eguduitoare, impresionantă. Pentru că sîntem oropsiți, măi fraților. Nu mai e chip de trăit pe lume. Nu poți, măi frate, să te muști fără să te critice, măi frate. Măi fraților, măi, cine-a inventat arma asta ucigătoare a criticii? De ce se leagă de mine, de tine, sîrman birocraț, de chilangiu? Așa simțite, de sperare? Așa electizat, bă-tă-l locul să-l bătă, de îngîmfat și de umbră lui, servitul, de risipitor, acest om cu suflet larg și darnic, și de toți frații noștri buni, măi fraților?

— Fraților, cum trebuie să luptăm împotriva criticii? Gîndind-o așa cum face colegul nostru, Gîntulor? Nu, fraților, că iese iar cu critica și încă mai rău. Ei bine, noi nu putem înfrînge critica decît prin autocritică! Auto-critica, fraților! urlă el cu ochii goșogoniți cît niște șarpe și cu fălcile congestionate. Propun deci ca înaintea deschiderii revelionului să ne ridicăm fiecare și să ne facem un minut de autocritică.

— Toată suflarea s-a ridicat solemn în picioare. Domnea o tăcere de cavou fără ecucule. Demagogul a tușit și s-a înclinat la toți nasturii. Apoi a căscot gura lui cît o peșteră și a răcnet: — Recunoșc că am lipsuri, și că toate au rădăcini adînci. (Nu e bine să prezici cît de adînci și nu încercăți să mă încercați încăodată, chem Miștici. Îți cunoașterea călătoria glumelor, dar vîd că ai degenerat total.)

— Fii liniștit, mă asigură el. Bagheta mea te-a minunat din prima lovitură.

— Șam.

— Nu știu pe unde. Nu mă poți nimic pentru că eram amestec într-o încăperea ciudată, zăcîntă într-o lumină nedefinită, „ar-obscură”. Pereteii erau acoperiți cu desene groteschi, mesele înșirate în zig-zag, pline cu mîncărurile cele mai bizare și fantaziste cu putință. Cînta (mai bine s-a urla) o orchestră condusă de o mamăușă, solistă era o pisică cu decolteu, care miorlăia înfiorător. O figură desăvîșită, imposibil de descris, lovea cu picioarele și cu minile într-o tobă. Totul era într-o harababură infernală, o imaginea depășită de deslănțușe aici în voie.

— Și pe acest decor teribil, defilau la braț, în cea mai deplină ordine, niște personaje teribile de ciudate, unele arătînd după înfățișare a fi cunoscuți. Cine erau aceștia? M-am adresat prietenului meu, humoristul, care cerceta totul cu o privire atotcuprinzătoare și profundă.

— Cei pe care-i vezi aici sînt personajele negative pe care le mai întîlnim încă în viața noastră cotidiană, a început să-mi explice el sec, instructiv, purtîndu-mă prin vastul salon. La ultima adunare a Uniunii Humoristilor Buni și Mediocri (cei slabi au o uniune separată) s-a făcut o propunere extrem de ingenuoasă. Intrucît, noi, humoristii, eram obligați să ne urmăm personajele în seara de Anul Nou, la revelion, în familie, la instituție, sau la un local, ne-am gândit, pentru a simplifica situațiile, să-i adunăm pe toți la un loc, la un revelion al personajelor negative din rubricile de satiră și humor. Cum fi-am spus, la acest carnaval au fost invitate toate personajele negative cu familiile lor și humoristii de calitate bună și medie. M-am gândit să te aduc și pe tine, deși nu ești membru al Uniunii noastre, pentru că n-o să mai ai probabil niciodată un asemenea timp.

— Intre timp, petrecerea se desfășura din plin. Se dansa, se minca, se bea, se cînta, se aruncau confete, se făceau glume și chiar se rîdea după ele. În ceea ce mă privește, dînt-o îndărătnică apucătură reportericească, mi-am scos carnetul și am început să-mi notez cu acribie impresiile de la acest ciudat revelion.

— Iată deci pe scurt un sa-desfășurat în anul acesta revelionul personajelor negative.

morală și băt pe nerăsuțate o vadă de vin, după care se făvăli pe jos, urlînd și injurînd murdar.

Deoarece devanța desfășurarea normală a revelionului, doi indivizi masivi îl transportară afară și-l depuseră pe trotuar.

Partea a II-a

În care începe desfășurarea propriu-zisă a revelionului

După rezolvarea acestui mic incident, revelionul începu să se desfășoare cu toate pinzele sus. Profunzimea de situația mea invizibilă m-am așezat la o masă. Voiam să gust ceva. Două personaje mi-au răpit însă imediat atenția. După cum m-a informat prompt amicul meu, humoristul, aceștia erau Îngîmfatul și Servitul. Primul ocupase cu larghețe o masă întreagă cu toate cele patru scame, în timp ce Servitul ședea în genunchi. Servitul urmărea ca întotdeauna, cu o atenție experimentală, tot ce se întîmpla pe fața cu trăsături magnifice a Îngîmfatului, șeful său neprețuit. Dacă zîmbea șeful, Servitul știa că poate zîmbi și el și că-i poate adresa o vorbă de duh. Dacă se încruntă, însemna că ceva nu era în regulă în suflătorul lui, și era deci necesar să-l susțină cu o vorbă care să-l meargă la inimă.

— La mulți ani, să trăiți, strigă el cu un zîmbet licicios, care i se lăsa pînă peste urechi. Să trăiți spre bucuria lui, a mea și a familiei mele care vă adoră.

— Dacă vreau eu, am să trăiesc, îi răspunde acesta în timp ce lichida cîteva șarpele dînt-o singură lovitură.

— Ha, ha, genial spus. Exact așa ați răspuns și celor care v-au criticat că din cauza (mi-e și jenă parca) să pronunț acest cuvînt oribil) repet, din cauza îngîmfării ziceau ei, muncii prost, individualist, sîntezi cum încapabil, că nu mai primiți ajutorul altora și nu mă învațați. Ha, ha, genial le-ați

niți și niște pungași și niște escroc! Iți dădeau adică ei mie lecții despre oameni? Adică nu mă pricep eu la oameni? Păi eu dacă vine omul la mine și mă uită o dată la el, i-am zis: tu ești băiat cinstit, ești de-al meu. Vîno să te fac om!.. Mai dă-mi un păhărel, Escrochescule!

— Ha, ha, se amuza Gură-Cască, simțînd cum i se clătina creierii în cap de bucurie. Simpatice mai ești, Escrochescule. Cum te-am văzut și m-am uitat în privirea ta, și-am zis: tu ieși magazia în primire. Pe tine, Delapidescule, te-am făcut casier, iar pe tine, Sperfecule, gestionar. Mă, și am o încredere-n voi! Vin în control, mă uit în privirea voastră și zic: aici totul e-n regulă. Nu mai e nevoie de nici un control. Eu cînd am încredere într-un om, am. Ii dau și hîina de pe mine. Adică dacă te cheamă pe tine Escrochescule și-ai făcut și tu niște plogologii de-ai intrat de cîteva ori la pîrnie, și eu vîd dipă privirea ta că tu, în fondul tău suflător, ești un om cinstit și curat ca lichidul, să nu mai am încredere-n tine? Nu! Niciodată. Auzi Escrochescule, aproape, dă-mi și mie o... o de-ai, o plăcintă, că mi-e foame.

Gură-Cască, căscă gura și inghiiți.

— Să trăiți, strigă și Servitul în final, după care se întoarce cu o mîtră de panteră spre familie: Aji încurcat urarea, nenorocitorilor. V-am spus doar s-o repetați cu glas tare de douăzeci de ori, înainte de a veni! Dați-i drumul acasă! Mary! Și de neaz îndrăzni să ia o plăcintă de pe masă și să-și infigă dinții în ea. Încruntînd însă în clipa aceea. Scrupă plăcinta și scoase dîntre dinți un răcnet:

O să-l întîmpinăm azi, firește C-o plecăciune foarte lungă Pe Anul Nou care sosește, Că... cine știe ce o s-ajungă.

După care, Servitul se făcu și mai mic, intrînd sub masă.

— Aoleu, te pomenești că i-au pus și șelului o porcărie de-asta de răuș! Mamă, ce scandal o să facă!

— Și cu o abilitate de maestru prestidigitator, Servitul îl șopti Îngîmfatului plăcintă și i-o inghiiți cu răuș cu tot, scîrțîcîndu-se eroic.

Partea a III-a

În care veți face cunoștință cu mai multe personaje: Gură-Cască, Delapidescule, Sperfecu și Escrochescu

— La o masă, așezăți într-un colț mai întunecos, stău și petrec în lege Gură-Cască, Delapidescule, Sperfecu și Escrochescu. Gură-Cască e nițel cam ajunat.

Escrochescu îi cîntă în strună și-i împinge păhărușele spre gură. Gură-Cască îi ia pe cei trei — Escrochescu, Delapidescule și Sperfecu, afectuos de după git.

— Mă, buni băieți mei sîntezi voi. Aveți voi niște mutre simpatice, fir-ați ai dracului să fiți de bandiți. (Și-i pupă pe toți trei pe obraji). Iți simțite simpatice, tare dragi și simpatice. Aveți niște priviri așa curate și cinștite... Am o încredere-n voi, nu știu de ce, da' grozavă încredere. Și, auziți, erau unii care mă băteau la cap cum că

— M-am uitat la ceas. Sa apropia ora 24. Aveam emoții. Ce-o să se întîmple oare mai departe? Tot fel de frîmțit pîrea și un individ înalt, cu părul împriștat în direcția celor patru vințuri, cu o față răvășită, care demasca un suflet atrac și cu niște mîini lungi, căre ureau la capete niște pumii de propozițiile unor ghiolele. Pîrea că se simte prea în targul lui în armo-

nia generală care domnea în încănta revelionului, în liniștea și ordinea petrecerii. Parcă năi mîncarea, nici băutura nu-i priau.

— Amicul meu, humoristul, mă făcu atent.

— Vezi că nu-ți bați cumva în cîr cu asta. Stai mai departe de el. E Scandalogul!

Scandalogul își ferea palma nerăbdător. „Cum, măi frate, adică să nu fac eu un scandal în noaptea de revelion? Păi mai sînt eu că astu-i petrecerea dacă nu-i dau la unal cu sifonul în cap? Și uite la el, ai dracului, nu se leagă nici unul de mine! Apropoe toți sînt niște pîrpioși și pîrpioși. Nu vezi un om serios pe-aci, cu ceva mușchi și cu senno de bună purtare pe față, cu care să te distrezi și tu nițel. Ce dracu-or mai fi trăind pe lumea ăștia care nu știu nici ce o ai o bîtaie!”

Scandalogul zări în sfîrșit un om cam de proporțiile lui și se îndreptă plin de speranțe spre el.

— Măi frate, i se adresă el furios, de ce te uși la mine?

— Eu mă uit la dumneața? se miră respectuos.

— Aho, vazăciă nu vrei să te uși la mine? Adică eu oți îi vreau prost, care nu meriți nici să te uși la mine?

— Și Scandalogul își suflă de îndată mîncăle, aruncă hîina de pe el și se pregăti să se arunce-n luptă. Nevasta și copiii, neamurile și prietenii au sărit repede să-l potolească, fîntîndu-l care de

— Ceva înău nu-i intra pe gît. Tuși și se vreză cu o bucată de hîrșie în palmă.

O căi:

Acum caști gura, iar zăpanii Sub aripă: îi grijuliu. Curînd, precis ai să caști ochii Dar, ce folos, va fi țirziu.

La te uită ce mirșău! strigă Gură-Cască. Cine-ndrăzni să-mi insulte băieții mei?

— În clipa aceea, cineva îi șopti la ureche gîfînd:

— Mișticia e pe urmele voastre. Băieții tăi au furat ca-n codru. Gură-Cască se prăbuși zdrobit de pe scaun. Ochiul lui se căsăra largi. Intre timp cei trei buni amici ai lui dispărură în întinerie. Gură-Cască se scarpînd în creștet o pagubă.

— La te uite, măi frate, ce-neamău să ai încredere în oameni! Te uși la el, vezi că are o privire curată, cinștă, îi dai o avere pe mîna cu toată încrederea, și cînd colo...

Intre timp, cîțiva vlăjgani, aduși spe-

Partea a IV-a

În care intră în scenă și celelalte personaje

— M-am uitat la ceas. Sa apropia ora 24. Aveam emoții. Ce-o să se întîmple oare mai departe? Tot fel de frîmțit pîrea și un individ înalt, cu părul împriștat în direcția celor patru vințuri, cu o față răvășită, care demasca un suflet atrac și cu niște mîini lungi, căre ureau la capete niște pumii de propozițiile unor ghiolele. Pîrea că se simte prea în targul lui în armo-

— Aoleu, mîncă-v-aș ochii, nu ne vedem noi la anu'?! Pe toți vă paradese. După aceasta, totul pîrea că reîntre în normal, cînd, cineva fîpă deodată sfîșietor și se prăbuși. Toată lumea s-a strîns în jurul locului de unde a fost emis sus-numitul răcnet.

— Fii calm, mă liniști humoristul. Fricosul, unul dintre negoțtii noștri, și-a pierdut echilibrul moral! I se un da ajutorul cuvenit.

Toată lumea strigă într-unvers: Ajutor, o mașină! Cîteva mîini de îndată și se adresă administratorului Hirțogescu, care își consuma tacticos și liniștit un copon de găină.

— Veniți urgent, tovarăși Hirțogescu, că moare un om.

— Serios! se miră acesta. Și pe mine de ce nu m-a anunțat din vreme? Nu era cazul să știu și eu?

Hirțogescu veni totuși la locul accidentului.

— O mașină, tovarăși Hirțogescu, aprobăți să vină o mașină să-l ducă la spital.

Calm, Hirțogescu luă mîna Fricosului ca să-i simtă pulsul.

— Inima nu mai bate, dar s-ar putea ca plămîni să fie încă în bună stare, amîniată și întreaga activitate, competent. Nu putem să-i acordăm înău nici un fel de ajutor auto, instrucțiune medicală ministrată n-a fost anunțat cu 24 de ore înainte, așa cum prevede regulamentul de ordine interioară. Pe înșă asta, în fișa lui medicală nu se spune decît că suferă de splînă. Cazul lui nu se încadrează deci la conșul „Accidente neprevăzute dar planificate!”

— Tovarăși Hirțogescu, se rugă nevasta victimei, totuși aprobăți o mașină.

— Și benzina?

— Benzina o plătesc eu.

— Da, și ce cont ai dumneața?

— Cont? Dau banii pe loc!

— Nu, nu, draga mea. Nu se poate decît prin virament.

În cele din urmă, victima se hotărî să sucombă. Birocratul vîrșă o lacrimă sinceră de durere, apoi anunță cu satisfacție:

— Acum lucrurile sînt mult mai clare. Il transportăm la morgă și totuși întra la „schelietei funebre” pe anul 1960.

În sfîrșit, sosi ora 12 noaptea. S-a stins lumina, s-au auzit pașii în dreapta și-n stînga, s-a auzit și o voce nerăsună: „Care te împingi, mă, spre nevastă-mea?” și alte amănunte nesemnificative. Immediat cum s-a aprins lumina Hirțogescu lăsuă totul la o parte și strigă:

— Fraților, odată cu decesul anului vechi și nașterea celui nou, procedăm la inventarierea tuturor bunurilor aflișate aici. Vă rog, dragă tovarășe, se adreseă el la prima masă unui tînr pîrpioș, palid și gîlbuiț la față, spunemi-mi ce parte a unei pășiri fripte consumați dumneavoastră în momentul de față?

— O aripă. O aripă de galina domestică.

— Cum ați spus?

— Exact așa cum am zis. Aripă de galina domestică, gătită pe brăscăa de brecoea.

Hirțogescu notă aceasta conștincios într-o condică și porni mai departe. Nu m-am putut stăpîni și l-am bătut pe umăr pe tînrul gîlbuiț. El s-a uitat jur împrejur, năucit, zic:

— Nu te uita că nu mă vezi. Sînt invizibil. Spune-mi înău de unde știi dumneața cum se cheamă pe limba șteiței găina și varza.

— Păi dacă sînt inginer agronom?!

— Păi! Teribilă chestie! mă mir eu, invizibil, cu glas tare. Și cum se face că te afli la oraș? continuă eu, știind ca orice om normal că nici vîrșez și nici găini nu le priește asfaltul de pe bulevardul Magheru.

— Păi dacă sînt inginer agronom?!

— Păi! Teribilă chestie! mă mir eu, invizibil, cu glas tare. Și cum se face că te afli la oraș? continuă eu, știind ca orice om normal că nici vîrșez și nici găini nu le priește asfaltul de pe bulevardul Magheru.

Hirțogescu notă aceasta conștincios într-o condică și porni mai departe. Nu m-am putut stăpîni și l-am bătut pe umăr pe tînrul gîlbuiț. El s-a uitat jur împrejur, năucit, zic:

— Nu te uita că nu mă vezi. Sînt invizibil. Spune-mi înău de unde știi dumneața cum se cheamă pe limba șteiței găina și varza.

— Păi dacă sînt inginer agronom?!

— Păi! Teribilă chestie! mă mir eu, invizibil, cu glas tare. Și cum se face că te afli la oraș? continuă eu, știind ca orice om normal că nici vîrșez și nici găini nu le priește asfaltul de pe bulevardul Magheru.

Hirțogescu notă aceasta conștincios într-o condică și porni mai departe. Nu m-am putut stăpîni și l-am bătut pe umăr pe tînrul gîlbuiț. El s-a uitat jur împrejur, năucit, zic:

— Nu te uita că nu mă vezi. Sînt invizibil. Spune-mi înău de unde știi dumneața cum se cheamă pe limba șteiței găina și varza.

— Păi dacă sînt inginer agronom?!

— Păi! Teribilă chestie! mă mir eu, invizibil, cu glas tare. Și cum se face că te afli la oraș? continuă eu, știind ca orice om normal că nici vîrșez și nici găini nu le priește asfaltul de pe bulevardul Magheru.

Hirțogescu notă aceasta conștincios într-o condică și porni mai departe. Nu m-am putut stăpîni și l-am bătut pe umăr pe tînrul gîlbuiț. El s-a uitat jur împrejur, năucit, zic:

— Nu te uita că nu mă vezi. Sînt invizibil. Spune-mi înău de unde știi dumneața cum se cheamă pe limba șteiței găina și varza.

— Păi dacă sînt inginer agronom?!

— Păi! Teribilă chestie! mă mir eu, invizibil, cu glas tare. Și cum se face că te afli la oraș? continuă eu, știind ca orice om normal că nici vîrșez și nici găini nu le priește asfaltul de pe bulevardul Magheru.

Hirțogescu notă aceasta conștincios într-o condică și porni mai departe. Nu m-am putut stăpîni și l-am bătut pe umăr pe tînrul gîlbuiț. El s-a uitat jur împrejur, năucit, zic:

— Nu te uita că nu mă vezi. Sînt invizibil. Spune-mi înău de unde știi dumneața cum se cheamă pe limba șteiței găina și varza.

— Păi dacă sînt inginer agronom?!

— Păi! Teribilă chestie! mă mir eu, invizibil, cu glas tare. Și cum se face că te afli la oraș? continuă eu, știind ca orice om normal că nici vîrșez și nici găini nu le priește asfaltul de pe bulevardul Magheru.

Hirțogescu notă aceasta conștincios într-o condică și porni mai departe. Nu m-am putut stăpîni și l-am bătut pe umăr pe tînrul gîlbuiț. El s-a uitat jur împrejur, năucit, zic:

— Nu te uita că nu mă vezi. Sînt invizibil. Spune-mi înău de unde știi dumneața cum se cheamă pe limba șteiței găina și varza.

— Păi dacă sînt inginer agronom?!

— Păi! Teribilă chestie! mă mir eu, invizibil, cu glas tare. Și cum se face că te afli la oraș? continuă eu, știind ca orice om normal că nici vîrșez și nici găini nu le priește asfaltul de pe bulevardul Magheru.

Hirțogescu notă aceasta conștincios într-o condică și porni mai departe. Nu m-am putut stăpîni și l-am bătut pe umăr pe tînrul gîlbuiț. El s-a uitat jur împrejur, năucit, zic:

— Nu te uita că nu mă vezi. Sînt invizibil. Spune-mi înău de unde știi dumneața cum se cheamă pe limba șteiței găina și varza.

— Păi dacă sînt inginer agronom?!

— Păi! Teribilă chestie! mă mir eu, invizibil, cu glas tare. Și cum se face că te afli la oraș? continuă eu, știind ca orice om normal că nici vîrșez și nici găini nu le priește asfaltul de pe bulevardul Magheru.

Hirțogescu notă aceasta conștincios într-o condică și porni mai departe. Nu m-am putut stăpîni și l-am bătut pe umăr pe tînrul gîlbuiț. El s-a uitat jur împrejur, năucit, zic:

— Nu te uita că nu mă vezi. Sînt invizibil. Spune-mi înău de unde știi dumneața cum se cheamă pe limba șteiței găina și varza.

— Păi dacă sînt inginer agronom?!

— Păi! Teribilă chestie! mă mir eu, invizibil, cu glas tare. Și cum se face că te afli la oraș? continuă eu, știind ca orice om normal că nici vîrșez și nici găini nu le priește asfaltul de pe bulevardul Magheru.

Hirțogescu notă aceasta con

ANUL de Anul Nou

Unui fotbalist miner.
Urarea asta fi-o închin
De Anul Nou, fără ocol:
La mină lovituri în plin,
La meciuri lovituri în gol.

Unor textiliste fruntoase.
Tare harnice fetițe!
În succese merou urcă
Și, deși stau între ițe,
Cum se vede... nu le-ncurcă.

V. D. POPA

RĂVAȘE

Unui brigadier frunțas în
munca patriotică.

Prin munca-și activă de brigadier
Ai strîns cu brigada troiene de fier:
Ca fierul de țare-și urez să deși
Și dirz, ca oțelul din oțelării!

GRÎȘAN CONSTANTINESCU

Odată cu sosirea iernii,
viața sportivă a început să
lincezească în orașul Gherla.

În timp ce peste tot sportivii,
Moreu activi, se antrenează...
În timpul zilelor de iarnă
Sportivii noștri... hibernează.

MIRGEA BRAHARU

Unui „bulevardier”.

Cînd te vîd pe mîtălușă
Mă frîmîntă controversa:
S-a tras omul din maimușă
Sau cumva e viceversa?!

I. GROZIOANE

Halterofilului îngimfat

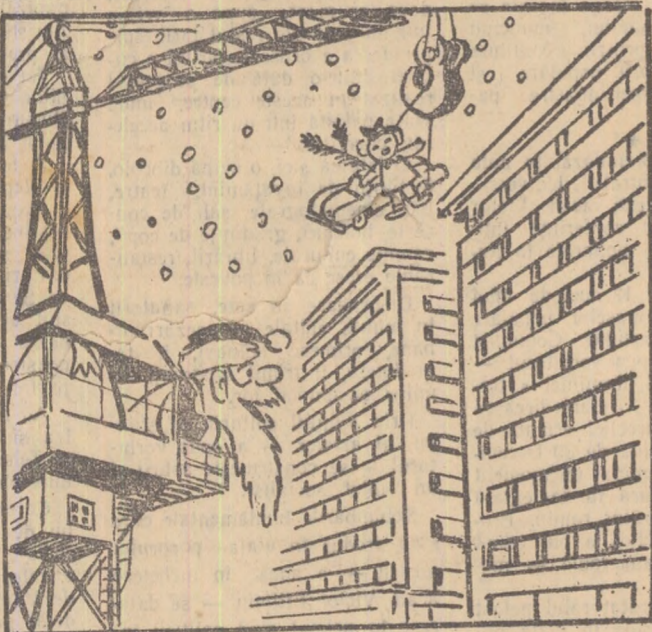
Ai, desigur, calități
Însă prea o faci pe asul
Și, în loc de greutăți,
De o vreme ridici...nasul.

V. D. POPA

Unui tînăr care nu-și res-
pectă angajamentele.

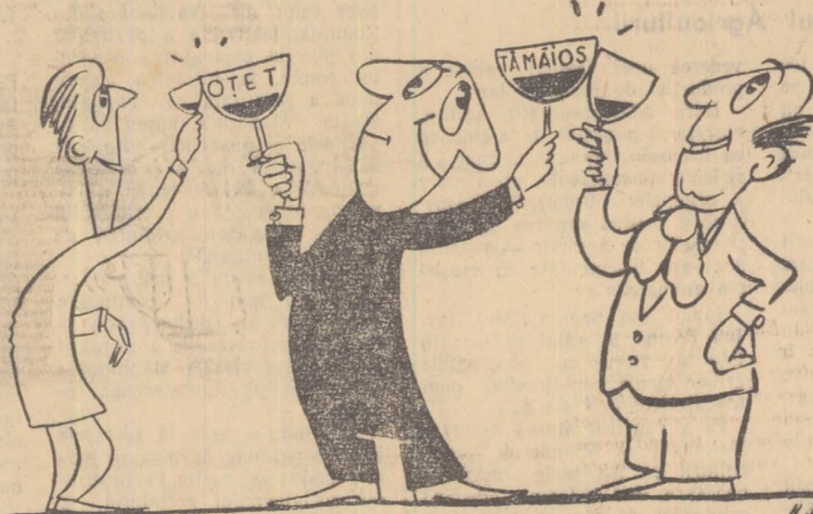
Angajamentele-ți luate
Le-am strîns într-o carte
Și ca semn îi-am pus în ea
Două flori „Nu (le) uita!”

D. GABOR

Evoluție

Cum ciocnesc de Anul Nou ii critici literari cu:

Un tînăr scriitor

și...

cu un maestru
desen de N. Arion

— Acum sînt sigură: e tăticiu!

desene de Nell Cobar

Fără cuvinte

desen de St. Cocioabă

desen de V. Timoc

PROVERBE ILUSTRATE

de Eug. Taru

COLONII

A întrecut Bălaia!

La pomul lăudat
să nu te duci cu sacul

AJUTOR AMERICAN

CAPITALISM POPULAR

ACȚIUNE 1 DOLAR

Nu tot ce zboară...

După pene
se cunoaște pasărea

ADENAUER

Piatra la deal nu merge

COMFERINȚA LA NIVEL ÎNALȚ

PLAN PAKET

Nu te juca cu focul

